DZIENNIK
Departamentowy Płocki.

N.º 19.

Dnia 9go Lutego 1811.

To promote the common welfare.

Ad. Smith.

Prefekt Departamentu Płockiego

Gdy pomimo dekretu JKMości pod dniem 18. Lipca r. z. zapadłego, który w artykule 3. wyraźnie stanowi: „odtąd żaden Officer wy„chodząc z służby niepowinien pod iakimkolwiek bądź pretextem, ża„dnych nosić znaków Officera, ani munduru, ani szliff, ani kordonków „u kapeluszów, ani felcecha, wyiąwszy tych, którzy maią pozwolenie noszenia mundurów wysłużonych" bardzo wielu officerów z służby woyskowéy wyszłych i niemaiących pozwolenia do noszenia mundurów wysłużonych, poważaią się nosić znaki officerskie, to iest: szliffy, kordonki u kapeluszów i felcechy; przeto stósownie do reskryptu JW. Ministra policyi z dnia 20. m. i r. z. uwiadamiam wszystkich poprzedniczo, w woysku Xięstwa Warszawskiego zostaiących, a teraz z służby wyszłych, aby nieważyli się używać powyżéy wyszczególnionych znaków woyskowych, ieżeli na noszenie mundurów wysłużonych wyraźnego od JO. Xięcia Ministra woyny, naczelnego Dowodzcy siły zbroynéy nie maią pozwolenia, z ostrzeżeniem: iż każdy nieposłuszny w téy mierze woli JKMści, będzie natychmiast przez mieyscową policyą respective do Wgo Podprefekta, a przez tego do mnie dla postąpienia podług prawa z przekraczaiącym doniesionym. Dla tego więc zalecam Burmistrzom miast i Woytom wsiów, aby o każdego z służby woyskowéy Xięstwa Warszawskiego wyszłego, a podobne noszącego znaki, prawie noszenia przystoynie przekonać starali się, w przypadku nadużycia noszenia onych natychmiast zabronili, i dla wymierzenia prawem przepisanéy kary władzy wyższéy donieśli. Żeby zaś nikt, w przypadku doznanéy na swéy osobie nieprzyiemności, niewiadomością wymawiać się nie mógł, i do-

świadczoną surowość prawa uporowi swemu tylko przypisywał, ninieysze urządzenie w dzienniku departamentowym umieszczone, po trzykroć z ambon wszelkiego wyznania publikowane bydź ma.

w Płocku, dnia 1go Lutego 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Prefekt Departamentu Płockiego

do W. Podprefekta Powiatu Przasnyskiego.

Odpowiadaiąc WWPanu na doniesienie Jego pod dniem 9. Stycznia r. b. uczynione; że w skutku przedsięwziętych przez niego exekucyinych kroków, w przeciągu czterech ostatnich miesięcy summa 258,275 Złotych 14 groszy 1 1/2 szelągów, z rozmaitych podatków do kassy powiatowéy wpłynęła, udzielam WWPanu przynależną pochwalę za wykonanie ściśle obowiązku nań przez prawo włożonego, oczém rownież JWnych Ministrów Spraw wewnętrznych i Skarbu, iakoliteż innych Podprefektów zawiadamiam.

Przez bezwzględne wykonanie przepisów prawa, ochraniasz WWPan wcześnie obywatelów administracyi swoiéy powierżonych od zbytecznego skarbowi publicznemu zadłużenia się, i od złych ztąd wynikaiących skutków, iakim po zwaleniu się na nich wszelkich nieuiszczonych ciężarów, z tém większą szkodą podpaść muszą.

Życzeniem iest moim, aby każdy obywatel i mieszkaniec podatek do Skarbu publicznego wnosić obowiązany przekonał się o tych istotnych prawdach: że podatek każdy na mocy Konstytucyi przez Seym uchwalony, przez nikogo samowolnie zniesionym bydź niemoże. Że uwolnienie albo ulżenie w tym obowiązku z przyczyn nadzwyczaynych i udowodnionych należy do Rady prefekturalnéy.

Że Prefekt i Podprefekci bez iakichkolwiek bądź względów exekwować są obowiązanemi. Że nakoniec potrzeby kraiu, a mianowicie utrzymanie Woyska koniecznego i niezawodnego wpływu uchwalonych przez Seym podatków wymagaią.

Dla téy więc przyczyny ninieyszą moią do WW. Pana odezwę w dzienniku departamentowym umieścić zaleciłem, którą kończę na załączeniu WW. Panu przynależnego szacunku.

Płock, dnia 23. Stycznia 1811 r.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego

Zawiadomionym będąc, iż w powiecie Pułtuskim zaraza na bydło znacznie się rozszerza, po uczynionych ſtosownych do iéy uśmierzenia śrzodkach; ponieważ uśmierzenie onéy, naywięcéy od ſtaranności własnéy mieszkańcow zależy; przeto otym dla rolnictwa szkodliwym wypadku, mieszkańcow wszyſtkich Departamentu moiéy adminiſtracyi powierzonego uwiadomić przedsięwziąłem; iżby wszyscy względem kommunikacyi i wszyſtkiego tego, coby za sobą zarazę pociągnąć mogło, potrzebną zachowali troskliwość, Burmiſtrzow zaś miaſt i Woytow wsiow powtornie oſtrzegam, iż za niedozor swoy w tym względzie okazany i zaniedbanie przepisow w urządzeniu moim w dzienniku departamentowym pod No. 12. umieszczonych, nie tylko mocno odpowiedzialnemi będą, ale nawet szkodę z ich opieszałości wynikłą zwrocić obowiązanemi zoſtaną.

w Płocku, dnia 8. Stycznia 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

PREFEKT Departamentu Płockiego

do wszyſtkich Wnych Podprefektow.

Ponieważ w wielu mieyscach, a mianowicie po miaſtach coraz bardziey liczba szynkarzy trunkow szczegolniey ſtarozakonnych powiększa się, ktora demoralizacyą społeczeńſtwu zagraża; przeto, ażeby temu złemu wcześnie zapobieżoném bydź mogło, zalecam WWPanu, abyś nikogo do wydania Konsensu na szynk nieprzedſtawiał, a tém mniey onemu takowego niewydawał, póki wtéy mierze ſtaraiący się o Konsens przed Woytem lub Burmiſtrzem do protokołu natenkoniec sporządzić się w gminnéy adminiſtracyinéy władzy maiącego, naſtępuiących nieudowodni okoliczności: a) Gdzie się rodził? b) Wiele ma teraz lat? c) Jaki był sposób życia rodzicow? d) Do czego w młodości sposobił się? e) Z czego się do tych czas utrzymywał? f) Dla czego sposób życia odmienić pragnie? g) Czyli procz szynku innym iakim trudnić się będzie zarobkiem?

Do takowego wywodu obowiązanym ieſt Woyt lub Burmiſtrz, dołączyć zawiadomienie o liczbie ludności mieszkańcow miaſta lub wsi, w ktorém żądaiący Konsensu żywić się z szynku ma zamiar, oraz o wielości dotychczasowéy szynkarzy.

Naoſtatek winien także dadź opinią o moralności ſtaraiącego się

Konsens do szynku, iako też, czyli dla okoliczności wyżéy wymienionych, takowy udzielonym bydź może.

W rezolwowaniu podobnych okoliczności, należy mieć z iednéy strony uwagę tak na przepis Kodexu nieścieśniaiącego bynaymniey sposobu zarobkow, iako i na obowiązek policyinéy władzy w zapobieżeniu złemu i wynikaiącym z niego dla towarzystwa skutkom. Trzeba także pilny rozciągnąć dozor nad zabespieczeniem należności z tego zrzodła Skarbowéy; mianowicie w użyciu przyzwoitego do Konsensu stempla, i opatrzeniu koncessyonaryusza przynależnym patentem.

Że zaś prawo niektorém miastom służące, zobowięzuie szynkarzy trunkow, tak kraiowych iako i zagranicznych oraz kupczących, i niektoremi innemi zarobkami trudniących się do wnoszenia coroczney do kassy mieyskiey opłaty; przeto, przy wydawaniu Konsensow rownie z bacznością dochód takowy dla kassy mieyskiéy zastrzegać i kontrollować należy, do czego tak Burmistrze iako i WWPan z urzędu obowiązanym iesteś.

Dla tey przyczyny masz mi WWPan co kwartał, niezawodnie zacząwszy od 1. Marca r. b. przysyłać tabellarne doniesienie, iak dalece przez szczegóła tego rodzaiu dochód kassy mieyskiey powiększonym, lub zmnieyszonym został, przez przybytek lub ubytek koncessyonaryuszow, aby przyzwoita zapewnioną bydź mogła kontrolla.

Podług ninieyszéy instrukcyi zechcesz się WWPan ściśle zachować, i z swéy strony do podwładnych przyzwoitego nie zaniedbasz wydadź zarządzenia.

Że zaś ninieysze zarządne zalecenie w dzienniku departamentowym umieszczoném zostaie, zaczém przez to samo dla każdego Burmistrza i Woyta, równie iak dla WWPana staie się directe obowiązuiącém.

w Płocku, dnia 28. Stycznia 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Prefekt Departamentu Płockiego

W skutku danego mi przez JW. Ministra Skarbu zlecenia, dekret Nayiaś. Pana z d. 17. Grud. 1810 r. przepisuiący sposób przyznania i niszczenia remissyi podatków i zsypek kraiowych, iak nastepuie, do publiczney podaię wiadomości.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Dreznie, dnia 17. Grudnia 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożéy łaski Król Saski, Xiąże Warszawski etc.

Chcąc dać szczególnieyszy dowód troskliwości Naszéy mieszkancom Xięstwa Naszego Warszawskiego i uczynić ulgę nieszczęśliwym, ktorzyby przez nadzwyczayne

przypadki i klęski nie byli w stanie uiszczać się Skarbowi publicznemu z należących od nich opłat, w oznaczonych prawem terminach, chcąc oraz zasłonić ich od rygoru dekretem Naszym de data 19. Czerwca r. b. na spoźniaiących się w opłatach przepisanego, dopóki środki równie spieszną ulgę mieszkancom przynoszące, iak rodzącemu się z niey ubytkowi Skarbu zaradzaiące, wynalezione i przyięte przez Nas niezostaną, na przełożenie Naszego Ministra Skarbu i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiemy co następuie:

Art. 1. W wszelkich podatkach do Skarbu publicznego pobieranych, tudzież zsypce zbożowéy i każdych innych, iakiegokolwiek gatunku w publicznych opłatach i składkach, będzie czyniona allewiacya, posiadaczom własności gruntowych i mieyskich, tudzież włościanom, ktorzy podług niżéy wyrażonych przepisów udowodnią: iż przez gradobicie, wylew wody, lub pożar całkowitego rocznego dochodu, pozbawionemi lub w 2/3 częściach iego uszkodzonemi zostali.

Art. 2. Udowodniaiący przez ktorykolwiek z powyżéy wyrażonych przypadków, stratę całkowitego rocznego dochodu, z iedney lub więcéy z swoich posiadłości, otrzyma allewiacyą rocznych podatków, opłat i zsypki respective przywiązanych do téy własności, którą ieden z powyższych przypadków dotknie. Udowodniaiący uszkodzenie rocznego dochodu w 2/3 częściach do allewiacyi w połowie tychże podatków, opłat i zsypki prawo mieć będzie.

Art. 3. Tam, gdzie dziedzice własnym kosztem budynki włościanom stawiać zwykli, zniszczenie przez pożar posad wieyskich, to iest: chałup, stodoł i obor we wsiach, nie poiedynczo, lecz ogółem uważanych, będzie poczytane za stratę dochodu respective folwarku, do ktorego te posady, ogółem wzięte, powinności rolne odrabiały i daie prawo właścicielowi folwarku do allewiacyi w proporcyą i podług przepisu w artykule 2. wyrażonego.

Art. 4. Właścicielom domów mieyskich, ieżeli udowodnią: iż przez pożar domy lub kamienice ich, stały się niemieszkalnemi, będzie czyniona zupełna allewiacya w rocznych podatkach, składkach kwaterunkowych mieyskich i wszelkich publicznych ciężarach przez lat dwa respective do spalonego domu przywiązanych, zreparowany zaś lub z gruntu postawiony przez nich na pogorzelisku dom nowy, przez dwa pierwsze po wybudowaniu lata, od tych samych opłat i ciężarów wolny będzie.

Art. 5. Kto w pierwszych dwoch latach po spaleniu, reparacyi lub postawienia domu lub kamienicy niezacznie, do allewiacyi w drugich dwoch latach traci prawo.

Art. 6. Każdy dotknięty nieszczęściem w artykułach 2, 3 i 4 wymienionem, gdy uczuie podług ich brzmienia mieć prawo do allewiacyi, ma natychmiast po wydarzonéy klęsce udać się z prożbą do Rady prefekturalnéy, a to stosownie do artykułu 26. Rozd. II. dekretu Naszego dnia 7. Lut. i artykułu 15. dekretu Naszego 4. Września 1809 wydanych.

Art. 7. Rada prefekturalna przedsięweznie niezwłocznie środki, ku rozpoznaniu i doyściu wydarzonéy klęski, a gdy stosownie do art. 16. dekretu Naszego 4go Września 1809 wydanego, i według przepisów w niniejszym dekrecie wyrażonych, wynalazłszy ilość szkody i allewiacyi, przyznanie teyże allewiacyi wyda; otrzymuiący takowe przyznanie uda się z niém do Podprefekta, ktorego będzie obowiązkiem kassyera powiatowego o zawieszeniu rygoru dekretem Naszym 19. Czerwca 1810 r. oznaczonego, a dozorcę magazynowego, o uwolnienie od zsypek, zawiadomić.

Art. 8. Jeżeli po dniu wypadłéy klęski uszkodzony przez czas między iéy zdarzeniem a przyznaniem prawa do allewiacyi upłyniony, iakiem opłatom z rygoru dekretu Naszego 19. Czerwca 1810 r. wynikaiącém podpadł, a przedmiot exekucyi potém allewiowanym mu został, ma prawo w proporcyą przyznanéy mu allewiacyi zwrotu ich żądać.

Art. 9. Dobrodzieystwo niniéyszym dekretem nadane, ma służyć w Xięstwie Warszawskim tym, którzy od daty niniéyszego dekretu podpadną nieszczęściu prawo do allewiacyi nadaiącemu. Ci zaś, ktorzy w latach 1807, 1808, 1809 i 1810 w dawnych 6 departamentach, a w 4 nowych, od czasu przyłączenia ich do Xięstwa Warszawskiego, takowemi klęskami dotknięci zostali, w tym iedynie przypadku prawo mieć będą podług niniéyszych przepisów do allewiacyi, ieżeli przed ogłoszeniem tego Naszego dekretu pierwsi Radom prefekturalnym, drudzy zaś urzędom administracyinym nieszczęście swoie, z prośbą o allewiacyą donieśli, a teraz udowodnić potrafią, iż klęska w latach wyżéy wyrażonych poniesiona, zostawia ich dotąd ieszcze w niemożności uiszczenia się Skarbowi publicznemu.

Art. 10. Likwidacyą summ przez uznane allewiacye ubytek Skarbowi przynoszących, Minister Nasz Skarbu podawać Nam będzie, władze zaś skarbowe w departamentach, gdzieby allewiacyą za niewłaściwie przyznaną uważały, od takowéy decyzyi Rady prefekturalnéy, do Rady stanu przez Ministra Skarbu odwołać się mogą.

Art. 11. Uskutecznienie niniéyszego dekretu, który w dzienniku praw ma bydź umieszczony, Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i Skarbu, w czém do kogo należeć będzie, polecamy.

podp. FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Krola Minister Sekr. Stanu Stan. Breza.

Zgodno z oryginałem Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.

Za zgodność z kopią, podp. Domzalski, Z. S. j.

Obiawienie tym sposobem naywyższéy woli Krolewskiéy każdego obywatela i mieszkanca dostatecznie zawiadamia, w iakich przypadkach i iakiéy ulgi w podatkach i ciężarach publicznych doznać może, oraz dokąd, kiedy i w iakim sposobie udać się po tak[illegible]ą ulgę, i udowodnić przyczyny iest obowiązany. Niechay przeto każdy w téy mierze do przepisow prawa, do zarządzen pod dniem 9. List. i 29. Grud. 1810 wyszłych a w dzienniku departamentowym w numerach 7. i 18. umieszczonych, postępowanie swoie bez opóźnienia zastosować zechce, by przez własną winę dobrodzieystwa prawa niepostradał.

Niniéysze obwieszczenie w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrze i Woyci nie tylko w zwyczaynym sposobie po gminach, ale i przez ambony wszech wyznan ogłosić, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić obowiązani. w Płocku, dnia 24. Stycznia 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. jen.

PROKURATOR KROLEWSKI
przy Trybunale Departamentu Płockiego.

Chcąc zapobieżeć sarkaniu obywateli, iakieby niewiadomość przepisow przy legalnie nawet wymaganey, ze strony Pisarzy aktowych opłacie, wzniecić potrafiła

Dekret Nayiaśnieyszego Pana d. d. 14. Marca 1809, Taxę dla tychże Pisarzy aktowych stanowiący, do publiczney wiadomości w osnowie następuiącey podaie:

WYPIS z Protokułu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Warszawie, dnia 14. Marca 1809.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król Saski, Xiąże Warszawski etc.

Na przełożenie Ministra Naszego Sprawiedliwości pod dniem 13. Mca teraźnieyszego postanowiliśmy i stanowiemy następuiące przepisy względem należytości Pisarzy aktowych w Xięstwie Warszawskiem:

Art. 1. Pisarz aktowy ma prawo żądać za każdą czynność urzędownie przez siebie przyiętą, iako to: 1. Za protokoł przyięty względem wydania expedycyi aktu lub kopii onego z ksiąg swych, za wyrokiem Trybunału stosownie do Art. 849. kodexu postępowania. 2. Za przyięcie aktu uszanowania od osob zawieraiących małżeństwo, stosownie do kodexu Napoleona Art. 151. do 154. 3. Za spisanie inwentarza z oszacowaniem dobr ruchomych i nieruchomych małżonkow, ktorzy za wzaiemnem zezwoleniem żądaią rozwodu, stosownie do kodexu Napoleona Artyk. 279. 4. Za spisanie protokołu instrukcyi w Sądzie w przypadku processu rozwodowego, z wzaiemnego stron zezwolenia, stosownie do Art. 281. 284. i 285. kodexu Napoleona. 5. Za spisanie inwentarza po zmarłym, stosownie do kodexu postępowania Art. 941. i następuiących. 6. Za uczynienie relacyi do Prezydenta Trybunału w przypadku, gdy zaydzie spor, lub prozba o administracyą wspolnego maiątku sukcessyi, lub innych przedmiotow, stosownie do kodexu postępowania Art. 944. 7. Za przyięcie i spisanie wszelkich innych protokołow wzmiankowanych w Art. 977. i 978. kodexu postępowania i innych. 8. Za złożenie do archiwum Sądu oryginalnego protokołu względem sporu zachodzącego przy działach, stosownie do kodexu postępowania Art. 977. a) w Warszawie Złot. 9. b) w miastach departamentowych Złot. 6. c) w miastach powiatowych Złot. 4.

Art. 2. Gdy Pisarz aktowy będzie musiał sam osobiście stanąć w Sądzie, i księgę swoią przystawić, iak n. p. w przypadku w Art. 852. kodexu postępowania wymienionym, natenczas należytość iego tyle wynosić ma, ile w poprzedniczym Art. za akt przed nim udziałany postanowiono.

Art. 3. Gdy Pisarz aktowy będzie musiał daley, iak milę, iechać dla spisania aktu, a niebędzie miał sobie dostawionego powozu i koni, natenczas za koszt wszelkiey drogi, rachowano ma bydź na milę tam i na powrot połowa należytości Art. pierwszym za przyięcie samego aktu ustanowioney. Oprocz tego, za każdy dzien wdrodze, lub na przyięcie aktu przepędzony, podwoyna należytość Artyk. 1. ustanowiona onemu należy się.

Art. 4. Chociażby Pisarz aktowy w mieyscu mieszkania swego akt iakowy przyimował, lub czynność iakową uskutecznił, tém iednak kilka dni był zatrudniony, iak się to przy układaniu rachunkow i porcyi dzielących się Sukcessorow zdarzyć może, wtenczas ma prawo żądania dniowey nadgrody Art. 3. ustanowioney.

Art. 5. Expedycye i extrakty wszelkich aktow przyiętych lub spisanych przez Pisarza aktowego mieć maią nayminiey 28 wierszy po 15 syllab na każdey stronicy i opłacone bydź powinny za każdy arkusz w Warszawie Złot. 5., w miastach departamentowych Złot. 4., w miastach powiatowych Złot. 2. Oprocz zaś tego, Pisarz aktowy nie ma prawa wymagania innych, pod iakimkolwiek nazwiskiem opłat.

Art. 6. Lubo dobra wola w wyższém wynadgrodzeniu Pisarza aktowego, stronom nietamuie się, wszelako ci więcéy od stron wymagaiąc, ściągaią na siebie karę zawieszenia w urzędzie, oddalenie lub odesłanie do Sądu przyzwoitego po ukaranie. A gdy z iedney strony wyższe dobrowolne wynadgrodzenie Pisarzom aktowym zatamowaném nie iest, przeto z drugiey strony nie są mocni wymawiać się stronom ubogim od przyięcia aktu z przyczyny niemożności opłacenia onego, stosownie do powyższych przepisow. Co się szczegolniey o akcie uszanowania włościan, i ludzi ubogich rozumie.

Art. 7. W wszelkich sprawach zachodzących o opłatę należytości między stroną a Pisarzem aktowym, Trybunał lub Prezes onego, na doniesienie ktoreykolwiek strony, obowiązany iest spor ten przez rezolucyą natychmiast załatwić, i należytość Pisarza ustanowić, lub przyięcie aktu onemu nakazać.

Ogłoszenie i dopełnienie ninieyszéy Naszéy ustawy, tudzież umieszczenie onéy w dzienniku praw Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego zalecamy.

podp. FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Krolą Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.

Zgodno z oryginałem Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.

Zgodno z oryginałem podp. Felix Lubieński, Min. Sprawiedliwości.

Osiński, Sekr. J. M. S.

Postrzegaiący, że ktory Pisarz aktowy w brew powyższym przepisom przestąpił, zechce o czynie takowym Prokuratora Krolewskiego uwiadomić.

Płock, dnia 28. Grudnia 1810.

Turski. *Jg. Bielski, S.*

W Jmieniu Nayiaśnieyszego FREDERYKA AUGUSTA, Krola Saskiego, Xiążęcia Warszawskiego etc.

Trybunał cywilny pierwszéy Instancyi Departamentu Płockiego.

Stosownie do wnioskow urzędu prokuratorskiego, wzywa tak Sukcessorow iako i Kredytorow niegdy W. J. Xiędza Modzelewskiego, Kanonika Płockiego, aby się naydaléy dnia 1. Maia r. b. w Jzbie Trybunału stawili, prawa swoie do sukcessyi i pretensye przed W. Dziedzickim, Assessorem Trybunału delegowanym, udowodnili, inaczéy massa zgłaszaiącym się Kredytorom lub Sukcessorom wypłaconą zostanie, a niezgłaszaiący się szkody ztąd wynikłe sami sobie przypiszą.

w Płocku, dnia 14. Stycznia 1811 r.

Sękowski, Prezes. *Budziszewski, S.*

Niżéy podpisany Burgrabia uwiadomia szanowną publiczność, iż na dniu 25. Lutego r. b. nastąpi w mieście Płońsku licytacyi statkow kowalskich, a to na satysfakcyą długu. Łukomski.